

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K rozdělení veřejné zakázky na části

V praxi často dochází k situaci, kdy předmětem veřejné zakázky je více plnění, které jsou ve svém souhrnu splnitelné jen pro omezený okruh potenciálních dodavatelů, avšak při rozdělení zakázky na více částí (jednotlivá plnění) by došlo ke zvýšení počtu uchazečů a pravděpodobně též k výběru výhodnější nabídky. K této otázce se vyjadřoval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 3. 9. 2015, čj. 3 As 212/2014 – 36.

Po skutkové stránce bylo předmětem posuzované veřejné zakázky dodání digitálního mamografického přístroje, CT přístroje a plicního ventilátoru včetně instalace přístrojů, uvedení do provozu, zajištění potřebných měření nutných pro zahájení provozu, technické a uživatelské zaškolení obsluhy, technická a uživatelská dokumentace, protokolární předání, zajištění bezplatného záručního servisu v délce 36 měsíců včetně zabezpečení předepsaných prohlídek a dalších kontrol a zajištění pozáručního servisu, to vše za předpokládanou cenu 38 milionů Kč bez DPH. Nabídku podali pouze dva uchazeči, přičemž následně byla uzavřena smlouva na realizaci veřejné zakázky s jedním z nich.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) rozhodl[1] v této věci tak, že uložil zadavateli výše popsané veřejné zakázky pokutu za spáchání správního deliktu podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, (dále jen „ZVZ“), a to z důvodu nedodržení zákazu diskriminace podle § 6 ZVZ v návaznosti na § 98 odst. 1 ZVZ. Zadavatel totiž omezil okruh možných dodavatelů tím, že nerozdělil předmět předmětné zakázky na části, byť povaha předmětu plnění rozdělení připouštěla a rozdělení nebránilo ani ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ. Tímto postupem tak zadavatel mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

Proti tomuto rozhodnutí ÚOHS podal rozklad a předseda ÚOHS rozhodnutí potvrdil.[2] V rámci řízení o správní žalobě Krajský soud v Brně konstatoval, že „jsou předmětem veřejné zakázky tři různé lékařské přístroje, jejichž dodání nemusí nutně navazovat, každý z těchto přístrojů je schopen „pracovat“ a „být obsluhován“ samostatně a každý z nich může být určen pro různý okruh pacientů, lze uzavřít, že předmět veřejné zakázky v posuzované věci zahrnuje plnění, která spolu vzájemně nesouvisejí a která jsou svým charakterem plněními odlišnými.“[3] Rovněž tedy Krajský soud v Brně konstatoval, že ačkoliv povaha plnění veřejné zakázky i ustanovení zákona (§ 13 odst. 3 ZVZ) umožňovali rozdělené veřejné zakázky, zadavatel znemožnil některým dodavatelům se o veřejnou zakázku ucházet tím, že nepovolil podání nabídek pouze na části veřejné zakázky. Na každou část této zakázky tak mohl zadavatel obdržet více než jen dvě nabídky, což by mu umožnilo vybrat výhodnější cenu za pořízení jednotlivých přístrojů.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem Krajského soudu v Brně i rozhodnutím ÚOHS, když dospěl k závěru, že zadavatel bez oprávněných potřeb veřejné zakázky neumožnil, aby byly nabídky podávány na části plnění, čímž potenciálním dodavatelům, kteří byli schopni podat nabídky na

jednotlivé přístroje, avšak nikoliv dodat všechny tři přístroje současně, upřel možnost se o tuto zakázku ucházet. Touto překážkou tak mohl ovlivnit průběh zadávacího řízení a výběr nejvhodnější nabídky.[4]

Výše citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu koresponduje s jím obecně zastávanou a judikovanou tezí, že „při zadávání veřejných zakázek je nutné zachovat adekvátní konkurenční prostředí a postupovat tak, aby nedošlo k nedůvodnému zúžení okruhu potencionálních zájemců o veřejnou zakázku. Za skrytou diskriminaci je třeba považovat situaci, kdy někteří z dodavatelů mají bez jakýchkoli rozumných ekonomických důvodů a priori znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní.“[5]

Mgr. Lukáš Dořičák,
advokátní koncipient

[ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 514 996
e-mail: doricak@arws.cz

[1] rozhodnutí ÚOHS dne 26. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S150/2012/VZ20212/2012/530/KSt.

[2] rozhodnutí ze dne 17. 6. 2013, č. j. ÚOHS-R326/2012/VZ-11148/2013/310/MLr.

[3] Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 9. 10. 2014, č. j. 62 Af 75/2013 - 109.

[4] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2015, čj. 3 As 212/2014 - 36.

[5] rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008 - 152.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ČERVEN 2026](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - KVĚTEN 2026](#)
- [Hodnocení demo prostředí v IT veřejných zakázkách: užitečný nástroj, nebo cesta k netransparentnosti?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)

- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přešůpek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIRÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)